



ב"ל (באר-שבע) 18403-09-12 - מיכאל ביטון נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (באר-שבע) 18403-09-12 - מיכאל ביטון נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה באר-שבע

ב"ל (באר-שבע) 18403-09-12

מיכאל ביטון

ע"י ב"כ - עו"ד ניסים אזולאי

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד לימור ליבדרו

בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע

[06.02.2013]

לפני: כב' השופט צבי פרנקל

פסק דין

1. הוועדה הרפואית לעררים בהחלטתה מיום 10.6.12 קבעה למערער דרגת נכות בשיעור של 20% בגין תאונת עבודה מיום 27.9.10.

2. המערער טוען כי הוועדה הרפואית טעתה כאשר לא אימצה את חוות דעתו של ד"ר גופמן מיום 22.2.12 אשר המליץ להעניק למערער דרגת נכות בשיעור של 30% לפי סעיף 48(1) והפעלת תקנה 15 במלואה. כמו כן טוען המערער כי טעתה וועדת הרשות כאשר בדקה את הכנסות המערער על פי מחזור ולא על פי הכנסות בפועל. לאור זאת מבקש המערער כי בית הדין ימנה מומחה מטעמו לקביעת דרגת הנכות ויורה לוועדת הרשות לבחון את ההכנסות על פי ההכנסות בפועל כפי שכתב במכתב לוועדת הרשות מיום 18.5.12.

3. המשיב טוען כי הוועדה ערכה בדיקה קלינית ומצאה ממצאים שונים מהממצאים שמצא ד"ר גופמן ולאור זאת אין פגם בהחלטתה כאשר לא אימצה את חוות דעתו. באשר לוועדת הרשות טוענת ב"כ המשיב כי מאחר והמערער חזר לעבודתו ממילא אין מקום להפעיל את תקנה 15 ולכן לא נפל פגם משפטי בהחלטת הוועדה.

4. הוועדה כתבה בפרק הממצאים הרפואיים בהחלטתה ביום 18.3.12:

"א. ימין יישור 0 שמאל יישור 0

ב. כיפוף 120 כיפוף 120

ג. אבדוקציה 45 אבדוקציה 60

ד. אבדוקציה 30 אבדוקציה 45

ה. סיבוב פנימי 0 סיבוב פנימי 35

ו. סיבוב חיצוני 45 סיבוב חיצוני 45.



מתהלך בצליעה ברגל ימין." הוועדה קבעה בהחלטתה באותו מועד כי היא מקבלת את ערעור המערע וקבעה כי נכותו מתאימה לסעיף 48(1)(ו) - 20%. הוועדה כתבה כי עיינה במכתבו של ד"ר גופמן מיום 22.2.12 ומקבלת אותו בחלקו מכיוון שהוועדה סבורה כי ההגבלה אינה בינונית בכל התנועות, הוועדה ביקשה בדיקה של ועדת הרשות לבדיקת ירידה בהכנסותיו של המערער. בהחלטה מיום 10.6.12 כתבה הוועדה: "הוועדה עיינה בדו"ח הרשות למתן תקנה 15 מיום 25.4.12 - מהדו"ח עולה כי חלה עליה בשכרו של התובע בשיעור של כ-37% וכי התובע שב לעיסוקו. הוועדה מחליטה שלא להפעיל תקנה 15 לאור האמור לעיל. סה"כ נכותו 20% לפי סעיף 48(1)(ו)."

בהחלטת הוועדה מיום 10.6.12 הוועדה לא הפעילה את תקנה 15 והותירה את דרגת הנכות בשיעור של 20%. 5. לשלמות התמונה מצאתי להביא את מכתבו של ד"ר גופמן מיום 22.2.12: "בדקתי את מר מיכאל ביטון ביום 26.01.12. בן 54, עצמאי, סובל מכאבים בפרק ירך ימין בעמידה והליכה, כאבים במקרנים למפשעה ימין, סובל גם מהגבלות בתנועות בפרק ירך ימין, צולע מעט, מוגבל בהליכה יותר מ-300 מטר, עקב מצבו הרפואי לדבריו מתקשה לחזור לפעילות מקצועית מלאה כבעל עסק. לדבריו בשל הכאבים וקושי בהליכה וריצה מתקשה לבצע במלאותה בדיקה ארגומטרי במכון לב. נפגע בתאונה ב-22.09.2010 כשנפל מכסא, שהתפרק תחתיו. נבדק בבית חולים הוחלט על טיפול שמרני. עבר תהליך שיקומי ע"י פיזיותרפיה יותר משנה, נשארה צליעה וכאבים בפרק הירך בתנועות והליכה והגבלה בתנועות. ב-CT אגן ופרקי ירכיים מ-23.09.10 ניתן לראות שבר מרוסק של האצטבולום הימין עם תזוזה קלה של הפרגמנטים. בצילומי רנטגן של אגן ופרקי ירכיים מ-29.11.11 נראים שינויים ניוונים מוקדמים פוסט טראומטיים באצטבולום הימין. בבדיקה גופנית יש לציין הגבלות בינוניות בתנועות של פרק ירך ימין ומעט דלדול שרירים ברגל ימין ומעט חולשה בשרירי אגן בצד ימין ולאורך הרגל הימין. לפי ועדה ביטוח לאומי מ-1.12.11 נקבע למר ביטון מיכאל נכות צמיתה בשיעור 15% לפי סעיף 35 בין ב' ל-ג'. ב-CT אגן ופרקי ירכיים מ-06.02.12 שינויים פוסטטראומטיים משמעותיים בפרק ירך ימין בצורת אי סדירות משטח מפרקי של אצטבולום, נזק גרמי במשטח המפרקי בצורך חוסר המשכיות של המשטח לעומק של עצם סובכונדרלי במספר מוקדים, סימני חוסר איחוי בחלק מהשבר בדופן קדמי של האצטבולום, אי סדירות במשטח מפרקי של ראש הפמור. הערכת מצבו הרפואי של מר ביטון מיכאל:



מדובר במצב של הגבלות בינוניות בתנועות בפרק ירך ימין וכאבים עקב שינויים פוסט טראומטיים נווים עם פגיעה משמעותית במשטח מפרקי של פרק הירך ימין לאחר שבר מרוסק עם תזוזה. לדעתי המקצועית מדובר בממצאים בינוניים בחומרתם בבדיקה גופנית וצילומים, כך שגורמים להגבלות משמעותיות בתפקודו של הנבדק. לדעתי מדובר בנכות בשל הגבלה בינונית בכל התנועות 48 (1) ז' 30% והפעלת תקנה 15 במלואה. "

6. ועדת הרשות כתבה בהחלטתה מיום 25.4.12:
"דין:

מדובר בתובע יליד 1957 עצמאי אשר משלח ידו הוא - מכירה ושרות ציוד כיבוי אש ושיפוצים. בתאריך 22/09/2010 בזמן ישיבה על כיסא פלסטיק במחסן של הציוד נפל מהכיסא אשר התפרק ונשבר.

התובע נחבל באגן ונגרם לו שבר באצטבולום מימין.

ועדה רפואית לערערים בישיבתה מיום 18/03/2012 קבעה לתובע נכות צמיתה בגובה 20% לפי סעיף 48(1)(ו). התובע מסר בועדה כי חזר לעבודתו, מבדיקת דוחות מע"מ נמצא כי חלה עליה בשכרו בשיעור 37%.

המלצה:

לדעת חברי ועדת רשות אין מקום להפעלת תקנה 15, אין כלל ירידה בהכנסותיו."

7. המערער צירף לערעורו חוות דעת של ד"ר גופמן מיום 14.5.12, חוות הדעת ניתנה לאחר ההתכנסות הראשונה של הוועדה אך לפני הדיון המסכם שנערך ללא נוכחות המערער ביום 10.6.12. בחוות הדעת שצורפה ישנם נתונים נוספים הנוגעים לתנועות בפרק ירך ימין. חוות הדעת לא הונחה בפני הוועדה אך לאור העובדה שנכתבה לפני סיום עבודת הוועדה, אני סבור יש מקום להשיב את עניינו של המערער אל הוועדה על מנת שתסביר האם יש בחוות הדעת מיום 14.5.12 כדי לשנות מהחלטתה.

8. באשר לתקנה 15 - הוועדה הסתמכה על החלטת ועדת הרשות שקבעה שאין מקום להפעיל את תקנה 15 מאחר ואין ירידה בהכנסות המערער. ועדת הרשות הסתמכה על דו"חות מע"מ ולפיהם חלה עליה בשכרו של המערער בשיעור של 37%. המערער טוען כי אין מקום להסתמך על דו"חות מע"מ על מנת לקבוע האם יש ירידה בהכנסותיו אלא יש לבדוק את ההכנסה החייבת. בעב"ל 20/99 סדיק נ' הביטוח הלאומי (מיום 18.2.02) קבע בית הדין הארצי כי אם השומה הסופית נקבעה באופן עצמאי ומבלי שידו של המערער או מי מטעמו היא זו שגרמה לקביעת גובה השומה הסופית מן הנכון ששומה זו היא תהווה את הבסיס לחישוב דמי הביטוח.

קביעה זו מתאימה גם לענייננו - השומה הסופית היא משקפת בצורה מדויקת יותר האם יש ירידה או עלייה בהכנסות של המבוטח ועל כן אני מקבל את טענת המערער בעניין זה, וועדת הרשות צריכה לקבוע שוב האם יש ירידה בהכנסות המערער על פי דו"חות שומה סופית ולא רק על סמך דיווחים למע"מ.

9. סופו של דבר - ועדת הרשות תתכנס שוב ותקבע האם יש ירידה בהכנסות המערער גם על סמך דו"ח שומה סופית, כאמור במכתבו של המערער מיום 18.5.12. עניינו של המערער יוחזר אל הוועדה הרפואית לערערים על מנת שתסביר האם יש בחוות דעתו של ד"ר גופמן מיום 14.5.12 כדי לשנות את החלטתה. המערער וב"כ יוזמנו להופיע בפני הוועדה הרפואית לערערים ויוכלו לטעון טענותיהם בעניין חוות דעתו של ד"ר גופמן. החלטת הוועדה תהיה מפורטת ומנומקת.

10. מאחר וחוות הדעת של ד"ר גופמן מיום 14.5.12 לא הונחה בפני הוועדה, כל צד יישא בהוצאותיו.

11. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור תוך 30 ימים לנשיאת בית הדין הארצי לעבודה, לסגנה או לשופט שנתמנה לכך ע"י הנשיאה.

ניתן היום, כ"ו בשבט תשע"ג, (06 בפברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.